

[Sundhedsministeren]

te tilfælde er blevet mindre hensigtsmæssigt administreret.

Det reelle problem er snarere, om den gravide kvinde får en korrekt information om sine rettigheder i forbindelse med fødslen.

Det er vigtigt at få afklaret dette spørgsmål, så kvinderne ikke føler utryghed om deres ret i forbindelse med graviditet og fødsel. Jeg vil derfor bede Amsrådsforeningen om at undersøge, hvordan amtskommunerne administrerer reglerne for dette område, herunder hvilke oplysninger der gives den gravide kvinde om hendes bevægelsesfrihed i perioden omkring det forventede fødselstidspunkt. Når Amsrådsforeningens svar foreligger, vil jeg tage stilling til, om der er behov for nye initiativer fra min side.

Spm. nr. S 561

Til *justitsministeren* (15/2 89) af:

Nør Christensen (CD):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der foretages en omlægning af opkrævningsformen for vægtafgift, eventuelt ved at indføre et mærkat-system som udtryk for betalt vægtafgift til afløsning af det eksisterende meget bureaukratiske system?«

Begrundelse

I Jyllands-Posten den 13. februar 1989 citeres politiinspektør Harry Nielsen, Rødovre, for at foreslå indførelse af et mærkat-system som bevis for, at vægtafgiften er betalt.

Det fremgår endvidere af artiklen, at det nuværende vægtafgiftssystem koster politiet en bunke ekstraarbejde, og det vil derfor være formålstjenligt at frigøre så mange politifolk som overhovedet muligt fra administrativt arbejde, så de meget knappe politimæssige ressourcer kan anvendes mere hensigtsmæssigt.

Der henvises endvidere til en artikel i Jyllands-Posten den 20. juni 1985, hvor politiassistent Uffe Clausen, Glostrup, er citeret for de samme synspunkter.

Endelig henvises til spørgsmål nr. S 1355 stillet i 1985 af daværende medlem af Folketinget Birgith Mogensen (CD).

Svar (22/2 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det skal indledningsvis bemærkes, at vægtafgiftslovgivningen henhører under Skatteministeriet. Det er imidlertid Centralregisteret for Motorkøretøjer under Rigspolitichefen, der står for den daglige administration af denne lovgivning.

Spørgsmålet om at indføre ændrede regler for opkrævning af vægtafgift indgår som et forslag i det idékatalog om forenkling af justitsvæsenet, som blev afgivet af Justitsministeriets spare- og forenklingssudvalg i november 1988.

Justitsministeriet og Skatteministeriet har siden brevvekslet om forskellige mulige forenklinger af vægtafgiftsadministrationen, og Skatteministeriet har oplyst, at man vil nedsætte en arbejdsgruppe, der kan gennemarbejde de forskellige forslag.

Der er således allerede taget initiativ til en omlægning af vægtafgiftsadministrationen.

Spm. nr. S 562

Til *skatteministeren* (15/2 89) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange felter der gennemsnitlig var udfyldt på den såkaldte kortselvangivelse, der blev benyttet i de nordjyske kommuners forsøg sidste år, og vil ministeren oplyse, hvor mange felter der gennemsnitlig er udfyldt i år i de to typer oplysningskort, og vil ministeren endelig begrunde Statsskattedirektoratets overraskelse over den større fejlprocent i år på baggrund af disse tal?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende den 14. februar 1989 giver Statsskattedirektoratet udtryk for overraskelse over, at 300.000-400.000 oplysningskort eller dobbelt så mange som forventet forkastes ved den optiske indlæsning.

Men er det ikke korrekt, at der i de nye kortselvangivelser, som nu betegnes som oplysningskort, er langt flere poster, der skal udfyldes, end i sidste års pilotprojekt, og burde der på denne baggrund overhovedet være noget grundlag for at være overrasket?

Det bør endelig for en ordens skyld nævnes, at SF gentagne gange har fremhævet, at sidste års pilotprojekt ikke var repræsentativt.

Svar (23/2 89):